

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות (תיקון מס' 4), תשכ"ד-1964 *

הוספת סעיפים
443-443

1. אחרי סעיף 43 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח-1957, יבוא:

"חייב בהוצאות
ניקוז

443. (א) רשות ניקוז, באישור שר החקלאות ובהסכמת שר הפנים, רשאית להחליט שההוצאות להקמת מפעל ניקוז, לשיבוי או להחזקתו (להלן בסעיף זה – פעולת ניקוז) או ההוצאות המשוערות מראש לפעולות ניקוז יכוסר – כולן או מקצתן, לפי מכסות שתקבע בהחלטתה – על ידי הרשויות המקומיות המיוצגות ברשות הניקוז ועל ידי בעלי השטחים שהם בתחום רשות הניקוז ואינם נכללים בתחום רשות מקומית.

(ב) אישור שר החקלאות והסכמת שר הפנים לא יינתנו אלא לאחר שניתנה לרשויות המקומיות הנוגעות בדבר הזדמנות להביא את טענותיהן לפני השרים.

(ג) חלוקת נטל ההוצאות לפי מכסות כאמור תיעשה, ככל האפשר, בשים לב למידת ההנאה והתועלת שישנן לכל רשות מקומית ולבעלי השטחים כאמור בפעולת הניקוז ולמידה שבה נגרם הצורך בפעולת הניקוז על ידי מפעלים, מיתקנים ומכנים הנמצאים בתחומם.

(ד) רשות מקומית הרואה את עצמה נפגעת על ידי חלוקת נטל ההוצאות לפי סעיף זה, רשאית לערור על החלטת רשות הניקוז לפני בית הדין לענייני מים תוך שלושים יום לאחר שניתנה לה הודעה על החלטת רשות הניקוז; ההודעה על ההחלטה תפרט, בין השאר, את התאריכים של אישור שר החקלאות והסכמת שר הפנים.

443. (א) בתחומה של רשות מקומית שהוייבה בתשלום מכסה לפי החלטת רשות הניקוז כאמור בסעיף 43, לא תיגבה ארנונת ניקוז מיוחדת לכיסוי ההוצאות של פעולת הניקוז או ההוצאות המשוערות של פעולה זו, הכל לפי הענין; אולם רשאית הרשות המקומית להטיל, לכיסוי ההוצאות האמורות, היטל על בעלי המקרקעין שבתחום הרשות המקומית (להלן – היטל ניקוז).

גביית המכסות
על ידי הרשות
המקומית

(ב) היטל הניקוז יוטל לפי המבחנים שייקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית והודעה על סכום ההיטל תינתן לחייבים בו במועד ובדרך שייקבעו באותו חוק עזר; חוק העזר טעון גם אישורו של שר החקלאות.

(ג) המבחנים ייקבעו במגמה שבעל מקרקעין שאינו נהנה מפעולת הניקוז או שמפעלו, מיתקניו או מכניו שעל המקרקעין אינם גורמים לפעולת הניקוז – לא יהא חייב בתשלום היטל הניקוז.

(ד) הרואה את עצמו נפגע על ידי הודעה לפי סעיף קטן (ב), רשאי לערור עליה לפני בית הדין לענייני מים תוך שלושים יום מיום המצאתה.

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 570, תשכ"ג, עמ' 320.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 4; תשי"ט עמ' 188; תש"ך, עמ' 10; תשכ"א, עמ' 90.

(ה) היטל ניקוז ייגבה בדרך שגובים את ארנונת הרכוש המוטלת באותה רשות מקומית, והערר לפי סעיף זה אינו מעכב את הגבייה.
(ו) "בעל מקרקעין" – לענין סעיף זה, כמשמעותו בסעיף 36 (ד).
43. (א) החליטה רשות ניקוז על חלוקת ההוצאות לפי מכסות כאמור בסעיף 43א, רשאית היא להטיל ארנונת ניקוז לפי סעיף 36 (א) (1) בשטח שאינו כלול בתחום של רשות מקומית, לשם גביית המכסה שנקבעה לאותו שטח בהחלטת רשות הניקוז.
(ב) שר החקלאות ושר הפנים רשאים לקבוע בתקנות, למדינה כולה או לתחום של רשות ניקוז פלונית, כי במקום הארנונות לפי סעיף קטן (א) ישלמו בעלי המקרקעין כמשמעותם בסעיף 36 (ד) בשטח שאינו כלול בתחום של רשות מקומית, היטלים לפי מבחנים שיקבעו השרים; על קביעת המבחנים יחולו הוראות סעיף 43ב.
(ג) בתקנות לפי סעיף קטן (ב) ייקבעו הוראות בדבר דרכי ההודעה שלרשות הניקוז על הטלת ההיטל, מועדה ותנאי הערר על ההיטל לפני בית הדין לעניני מים."

משה דיין
שר החקלאות

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק לתיקון דיני הניזקין האזרחיים (הטבת נזקי גוף), תשכ"ד-1964 *

1. לענין חוק זה –

הטבת נזק" – הוצאות שהוצאו או שירות שניתן כדי לתקן נזק גוף, למנוע מניזוק החמתו של נזק או נזק נוסף או להקל מסבלו, לרבות תמיכה שניתנה לניזוק למחייתו ולמחיית בני ביתו שנצטרך לה עקב הנזק, וכן, אם מת הניזוק, תמיכה כאמור שניתנה לאדם הזכאי לפיצוי בשל כך מאת המזיק;
"נזק גוף" – לרבות מחלה, ליקוי גופני או שכלי, ומורת.

2. גרם אדם לזולתו נזק גוף, רשאי מי שהיטיב את הנזק להיפרע את הטבת הנזק מן המזיק עד כדי סכום שהמזיק היה חייב למוטב על פי כל דין בשל גרימת נזק הגוף אלמלא הוטב הנזק על ידי המיטיב.

3. נגרם נזק הגוף גם בשל רשלנותו התורמת של הניזוק, או שנגרם כולו בשל רשלנות הניזוק, רשאי המיטיב להיפרע מן המוטב את הטבת הנזק, מקצתה או כולה, לפי מידת רשלנותו של הניזוק.

4. לענין חוק זה אין נפקא מינה אם המיטיב פעל לפי חובה שבדין או שבהסכם או שפעל בהתנדבות; ואין נפקא מינה אם המיטיב הוא אגודה שיתופית שהמוטב אחד מחבריה; אלא שאם היה המיטיב תאגיד העוסק בעסקי ביטוח – למעט תאגיד המבטח את חבריו בלבד – ופעל לפי חוזה ביטוח עם הניזוק או המוטב, לא יהיה זכאי להיפרע לפי חוק זה, אולם אין בהוראה זו כדי לגרוע מזכותו לפי חוק אחר.

* נתקבל בכנסת ביום י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 540, תשכ"ג, עמ' 126.